

stra Reform Rolnych i organizacji urzędów i komisji ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 706), art. 62 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) i art. 34 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Reform Rolnych z dnia 19 stycznia 1927 r. o udzielaniu instytucjom upoważnień do wykonywania parcelacji nieruchomości ziemskich, oraz o nadzorze i o zasadach postępowania tych instytucji (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 229) ze zmianą wprowadzoną § 4 rozporządzenia z dnia 17 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 686) czyni się następujące zmiany:

1) w cz. 1 § 5 wyrazy: „prezesów okręgowych urzędów ziemskich” zastępuje się wyrazami: „powiatowych urzędów ziemskich”, w cz. 3 tegoż paragrafu wyrazy: „prezes okręgowego urzędu ziemskiego” zastępuje się wyrazami: „powiatowy urząd ziemski”; w cz. 4 tegoż paragrafu wyrazy: „Prezes okręgowego urzędu ziemskiego” zastępuje się wyrazami: „Powiatowy urząd ziemski”;

2) w cz. 2 § 6 wyrazy: „prezes okręgowego urzędu ziemskiego” zastępuje się wyrazami: „powiatowy urząd ziemski”; skreśla się wyrazy: „przyczem dotyczące tego zatwierdzenia orzeczenia prezesa okręgowego urzędu ziemskiego są ostateczne”, w cz. 3 tegoż paragrafu wyrazy: „prezesowi okręgowego urzędu ziemskiego” zastępuje się wyrazami: „powiatowemu urzędowi ziemskiemu”;

3) w cz. 2 § 7 skreśla się zdanie drugie i trzecie; w cz. 3 tegoż paragrafu wyrazy: „prezes okręgowego urzędu ziemskiego” zastępuje się wyrazami: „właściwy urząd ziemski”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz

797.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 30 września 1932 r.

o uldze celnej na jadra pestek egzotycznej odmiany moreli, t. zw. ghejsi, łuszczone.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Od jąder pestek egzotycznej odmiany moreli, t. zw. ghejsi, łuszczonych, sprowadzanych za

pozwoleniem Ministerstwa Skarbu, opłaca się cło ulgowe w wysokości złotych 43 od 100 kg brutto.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1932 r. i obowiązuje do dnia 31 stycznia 1933 r. włącznie.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa
i Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*

798.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 października 1932 r.

o wycofaniu z obiegu dwuzłotowych monet srebrnych.

Na podstawie art. 19, 20 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) zarządzam co następuje:

§ 1. Dwuzłotowe monety srebrne, emitowane na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej w przedmiocie systemu monetarnego (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 37, poz. 401) według wzoru, ustalonego rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 26 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 476), tracą moc prawnego środka płatniczego z dniem 31 stycznia 1933 r.

Poczynając od dnia 1 lutego 1933 r. do dnia 31 stycznia 1935 r. monety powyższe będą wymieniane oraz przyjmowane przy uiszczaniu wszelkich należności w kasach urzędów skarbowych oraz oddziałach Banku Polskiego. Po dniu 31 stycznia 1935 r. obowiązek wymiany tych monet ustaje.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

799.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 października 1932 r.

o ustaleniu wzoru monety srebrnej wartości dwóch złotych.

Na podstawie art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r.

w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) zarządzam co następuje:

§ 1. Monetę srebrną wartości dwóch złotych ustalam według wzoru, którego wizerunki w graficznej reprodukcji podane są jako załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Załącznik do rozp. Min. Skarbu z dn. 25 października 1932 r. (poz. 799).

800.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 października 1932 r.

o postępowaniu dyscyplinarnym przeciw funkcjonarjuszom Straży Więziennej.

Na podstawie art. 105 pkt. f) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o Straży Więziennej (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 667) zarządzam co następuje:

§ 1. Przełożony, w razie dostrzeżenia naruszenia obowiązków w czasie służby lub poza służbą przez podwładnego funkcjonarjusza Straży Więziennej, lub otrzymania o tem wiadomości, przeprowadza wstępne zbadanie sprawy.

Gdy wstępne zbadanie sprawy stwierdzi naruszenie przez funkcjonarjusza obowiązków służbowych, natenczas przełożony kieruje sprawę na drogę postępowania dyscyplinarnego, jeżeli za czyn ten nie grozi kara porządkowa.

§ 2. Komisją dyscyplinarną, właściwą do spraw przeciw wyższym funkcjonarjuszom Straży Więziennej, jest urzędująca przy Ministerstwie Sprawiedliwości Komisja dyscyplinarna dla wyższych funkcjonarjuszów Straży Więziennej.

Komisją dyscyplinarną, właściwą do spraw przeciw niższym funkcjonarjuszom Straży Więziennej, jest Komisja dyscyplinarna przy prokuraturze tego sądu apelacyjnego, na którego obszarze dany funkcjonarjusz pełni służbę w chwili wszczęcia przeciw niemu postępowania dyscyplinarnego.

- § 3. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna:
- przeciw inspektorom Straży Więziennej — Minister Sprawiedliwości;
 - przeciw pozostałym wyższym funkcjonarjuszom Straży Więziennej — Główny Inspektor Straży Więziennej;
 - przeciw niższym funkcjonarjuszom Straży Więziennej — Główny Inspektor Straży Więziennej lub naczelnik więzienia, któremu w chwili wszczęcia postępowania dyscyplinarnego obwiniony niższy funkcjonarjusz Straży Więziennej służbowo podlega.

§ 4. W razie popełnienia czynu przestępnego przez funkcjonarjusza Straży Więziennej, przełożony niezwłocznie zawiadamia o tem właściwego prokuratora i jednocześnie wszczyna postępowanie dyscyplinarne.

§ 5. Postępowanie karne przeciw funkcjonarjuszowi Straży Więziennej nie wstrzymuje biegu postępowania dyscyplinarnego przeciw niemu, z wyjątkiem przypadku, w którym przed zakończeniem śledztwa sądowego lub dochodzenia prokuratorskiego nie będzie można zebrać dostatecznych materiałów do przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego.

§ 6. Władza, wszczynająca postępowanie dyscyplinarne, wyda postanowienie, stwierdzające rozpoczęcie postępowania dyscyplinarnego i wskaże w niem:

- osobę, przeciw której wszczyna się postępowanie dyscyplinarne;
- naruszenie obowiązków podczas służby lub poza służbą, jakie zarzuca się obwinionemu funkcjonarjuszowi.

§ 7. Dochodzenie dyscyplinarne przeprowadza:

- w stosunku do wyższych funkcjonarjuszów Straży Więziennej — bezpośredni przełożony lub inspektor Straży Więziennej, w wyjątkowych zaś przypadkach — urzędnik Ministerstwa Sprawiedliwości. Inspektora Straży Więziennej wyznacza Główny Inspektor Straży Więziennej, urzędnika zaś Ministerstwa Sprawiedliwości deleguje Minister Sprawiedliwości;
- w stosunku do niższych funkcjonarjuszów Straży Więziennej — bezpośredni przełożony lub inspektor Straży Więziennej, wyznaczony przez Głównego Inspektora Straży Więziennej.

§ 8. Prowadzący dochodzenie nie może być powołany do kompletu opiniodawczego, ani też do jakiegokolwiek innej czynności w postępowaniu dyscyplinarnym.

§ 9. Prowadzący dochodzenie zbiera wszelkie materiały, służące do wyjaśnienia sprawy. Jest on uprawniony do przesłuchiwania świadków i biegłych. Służy mu prawo żądać współdziałania władz sądowych, administracyjnych i policyjnych.